

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

17.

KURYER WILEŃSKI GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 27-го Февраля. — 1848 — Wilno. PIĄTEK, 27-go Lutego.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 21-го Февраля.

Высочайшій Гескриптъ,

данный на имя Натальника 15-й Пѣхотной Дивизіи Генераль-Лейтенанта Гасфорта.

Господинъ Генераль-Лейтенантъ Гасфортъ! Въ ознаменованіе особеннаго Монаршаго Моего къ вамъ благоволенія за отлично-усердную и ревностную службу вашу, и за примѣрное во всѣхъ отношеніяхъ состояніе вѣренной вамъ 15-й Пѣхотной Дивизіи, найденной нынѣ Мною въ отличнѣйшемъ видѣ, Всемилостивѣйше желаю вамъ, препровождаемую при семъ, украшенную брилліантами табакерку съ Моимъ портретомъ, пребывая къ вамъ благосклонный.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО
ВЕЛИЧЕСТВА рукою поднясано:

НИКОЛАЙ.

Въ Винницѣ,
24-го Сентября 1847 года.

Высочайшими Грамотами, 25 и 26 Ноября, Всемилостивѣйше пожалованы, въ число прочихъ, Кавалерами ордена Св. Анны 1-й степени: состоящій по особымъ порученіямъ при Главнокомандующемъ Отдѣльнымъ Кавказскимъ Корпусомъ, Генераль-Маіоръ Вѣлнскій 1-й, и Помощникъ Начальника Главнаго Штаба войскъ, на Кавказѣ находящихся, Свиты Его Императорскаго Величества Генераль-Маіоръ Гогель; и Кавалерами того же ордена Императорскою Короною украшеннаго: Директоръ Полотскаго Кадетскаго Корпуса, Генераль-Маіоръ Ореусъ, и Директоръ Александровскаго Брестскаго Кадетскаго Корпуса, Генераль-Маіоръ Гельмерсенъ.

— Высочайшими Грамотами, 6-го и 27-го Декабря, 1847 года, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами Ордена Св. Владимира 2-й степени, Начальникъ Черноморской Береговой Линіи, Генераль-Адъютантъ, Генераль-Лейтенантъ Вудбергъ 1-й; Ордена Св. Анны 1-й степени. Дѣйствительные Статскіе Совѣтники: Ректоръ С. Петербургскаго Университета Плетневъ, и Директоръ Департамента Народнаго Просвѣщенія Гаевскій; Ордена Св. Станислава 1-й степени, Старшій Докторъ Гвардейской Кавалеріи, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Шерингъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburga. 21-go lutego.

NAJWYŻSZY RESKRYPT,

do Naczelnika 15-jej Dywizyi Piechoty, Jenerał-Porucznika Hasfort.

Panie Jenerał-Poruczniku Hasfort! W dowód MOJEG MONARSZEJ szczególniej ku wamъ życzliwości, za odznaczającą się gorliwością służbę waszą i za wzorowy pod wszelkimi względami stan powierzonej wamъ 15-tėj Dywizyi Piechoty, znalezionej teraz przeze MNIE w najwyborniejszej postaci, Najmiłościwiej udarowuję was załączoną przy niniejszémъ табакіерą, ozdobioną brylłantami, z Moimъ portretem, pozostając ku wamъ przychylnymъ.

Na oryginalne własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI
ręką podpisano:

NIKOŁAJ.

W Winnicy,
24-go Września 1847 roku.

Przez Najwyższe Dyplomata, 25 i 26 Listopada r. z., Najlaskawiej mianowani zostali, w liczbie innych, Kawalerami Orderu Św. Anny 1-jej klasy: Zostający do szczególnychъ поручеń przy Głównodowodzącymъ Oddzielnymъ Корпусемъ Kaukaskimъ, Jenerał-Majorъ Bielawski 1, i Pomocnikъ Naczelnika Sztabu Głównego wojsk, znajdujących się na Kaukazie, z Orszaku JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Jenerał-Majorъ Gogel. Otrzymali zaś ozdoby tegoż Orderu z Koroną CESARSKĄ: Dyrektorъ Połockiego Korpusu Kadetów, Jenerał-Majorъ Orens, i Dyrektorъ Alexandrowskiego Korpusu Kadetów w Brześciu, Jenerał-Majorъ Helmersen.

— Przez Najwyższe Dyplomata, 6 i 27 Grudnia r. z., Najlaskawiej mianowani zostali Kawalerami: Orderu Św. Włodzimierza 2-jej klasy, Naczelnikъ Linii Brzegowej Czarnomorskiej, Jenerał-Adjutantъ, Jenerał-Porucznikъ Budberg 1; — Orderu Św. Anny 1-jej klasy, Rzeczywisci Pltniew Stanu: Rektorъ Uniwersytetu Petersburgskiego Radzew, i Dyrektorъ Departamentu Narodowego Oświecenia Gajewski; — Orderu Św. Stanisława 1-jej klasy, Starszy Doktorъ Jazdy Gwardyi, Rzeczywisty Radzca Stanu Schering.

В а р ш а в а.

Выписка из протокола Статсъ-Секретаріата
Царства Польскаго.

Б О Ж І Е Ю М И Л О С Т І Ю

МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,
ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССИЙСКИЙ, ЦАРЬ
ПОЛЬСКИЙ,

и проч., и проч., и проч..

Обращая вниманіе, что при умножающихся тор-
говыхъ и промышленныхъ сношеніяхъ между поддан-
ными Нашими Россійской Имперіи и Царства Поль-
скаго, съ каждымъ днемъ становится болѣе ощути-
тельною надобностію ввести въ обоихъ краяхъ одинако-
выя мѣры и вѣсы.

Повелѣваемъ:

Статья 1. Во всѣхъ казенныхъ и частныхъ дѣй-
ствіяхъ въ Царствѣ Польскомъ, съ 19 Апрѣля (1 Мая)
1849 г. употреблять мѣры и вѣсы, существующія въ
Россіи.

Ст. 2. Развитие и исполненіе сего Указа, кото-
рый долженъ быть внесенъ въ Дневникъ Законовъ, воз-
лагаемъ на Совѣтъ Управленія Нашего Царства Поль-
скаго.

Данъ въ С. Петербургѣ, 20 Января (1 Февраля)
1848 г.

(подписано) НИКОЛАЙ.

ИМПЕРАТОРЪ И ЦАРЬ,
Министръ Статсъ-Секретарь Иг. Туркулъ.

W a r s z a w a.

Wyjās z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa
Polskiego.

Z B O Ż É J Ł A S K I

МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,
CESARZ I SAMOWŁADZCA WSZECH ROSSYI, KRÓL POLSKI,
i t. d. i t. d. i t. d.

Zważywszy, że w skutek pomnażających się stosun-
ków handlowych i przemysłowych pomiędzy mieszkańca-
mi Naszego Cesarstwa Rosyjskiego i Naszego Królestwa
Polskiego, daje się czuć codziennie bardziej potrzeba ujed-
nostajnienia systematu miar i wag w nich używanych.

Rozkazujemy:

Artykuł 1. Poczynając od dnia 19 Kwietnia (1 Maja)
1849 roku, we wszystkich czynnościach, tak rządowych,
jako i prywatnych, używane być mają w Królestwie Pol-
skiem, miary i wagi w Cesarstwie istniejące.

Artykuł 2. Rozwinięcie i wykonanie niniejszego
Ukazu, który w Dzienniku Praw umieszczony być ma,
Radzie Administracyjnej Naszego Królestwa Polskiego po-
lecamy.

Dan w St. Petersburgu, dnia 20 Stycznia (1 Lutego)
1848 roku.

(podpisano) N I K O Ł A J.

Przez CESARZA I KRÓLA
Minister Sekretarz Stanu, Ig. Turkull.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 16 Февраля.

Определенная постановленіемъ 3 Февраля м. т. г.
провинціальная депутація государственнаго долга ны-
нѣ уже собралась. Первое ея засѣданіе происходило
третьяго дня въ зданіи главнаго правленія государ-
ственнаго долга. Депутацію сію составляютъ слѣдую-
щіе члены: Отъ провинцій восточной и западной Пруссіи,
оберъ бургомистръ изъ Кенигсберга; отъ Бранде-
бургіи бургомистръ Грабовъ изъ Пренцлау (зани-
мающій мѣсто графа Армина); отъ Помераніи, Ландратъ
гр. Шверинъ-Путцаръ; отъ Силезіи каммергеръ гр.
Лобенъ изъ Нидеръ-Рудельсдорфъ (заступающій гер-
цога Адольфа Гогенлоу-Ингельфингенъ); отъ Саксон-
ской провинціи маршалъ провинціального сейма, гр.
Цехъ-Баркерсроде; отъ провинціи Познанской глав-
ный директоръ кредит. земск. общества Бродовскій;
отъ Вестфальской — городской совѣтникъ Ольферъ изъ
Мюнстера; отъ Прирейнской провинціи тайный ком-
мерць-совѣтникъ Дьергардъ изъ Викресса.

— 19-го числа с. м., скончался здѣсь генераль-
фельдмаршалъ Бойенъ, б. военный министр, на 77
году отъ роду. Военное свое поприще началъ онъ
13-ти лѣтъ отъ роду и участвовалъ во всѣхъ войнахъ
съ 1794 года.

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 18 Февраля.

Третьяго дня вечеромъ, Король и Королева при-
нимали въ Тюльери герцога Сиракузскаго, Англій-
скаго и Датскаго посланниковъ а также и другихъ
знатныхъ особъ. На биржѣ послылись слухи, что гр.
Моле приглашенъ былъ во дворецъ съ тѣмъ, чтобы
стать во главѣ новаго кабинета; но онъ, какъ гово-
рятъ, предложилъ условія, на которыя Король не могъ
согласиться.

— Принцъ Жуэвильскій съ супругою и дѣтьми
прибылъ 9 с. м. въ Алжиръ, и былъ встрѣченъ въ
гавани герцогомъ и герцогинею Омальскими, а при
выходѣ на берегъ, высшимъ начальствомъ.

— Палата перовъ разсматривала, при началѣ засѣ-
данія, прошенія, а потомъ приступила къ разсмотрѣ-
нію проекта о работѣ дѣтей на фабрикахъ.

— Въ сегодняшнемъ засѣданіи палаты депутатовъ,
разсматриваемъ былъ проектъ закона, относительно
очетовъ по бюджету 1845 г. Сначала разсмотрѣнъ былъ
бюджетъ министерства военнаго, а потомъ приступлено
было къ разсмотрѣнію бюджета морскаго министерства.
Но умы заняты банкетомъ.

— Извѣстно, уже что Э. де Жирарденъ сложилъ съ
себя званіе депутата. При этомъ случаѣ онъ написалъ

W I A D O M O Ś C I Z A G R A N I C Z N E.

P R U S S Y

Berlin, 16 lutego.

Ustanowiona patentem z d. 3 lutego r. z. Stanowa De-
putacya dlugu krajowego, została właŝnie zwołana. Pier-
wsze jej posiedzenie odbyło się onegdaj w lokalu Głównego
Zarządu dlugu krajowego. Podług wyborów Połączonych
Stanów, deputacya ta składa się z następujących członków:
dla prowincyi Pruss wschodnich i zachodnich, Nadlur-
mistrz Sperling z Krolewca; dla Brandeburgii, Burmistrz
Grabow z Prenzlau, (zastępcą Hrabiego Armin); dla Po-
meranii, Landrath Hr. Schweryn-Putzar; dla Szlaska,
Szambelan Hr. Leoben z Nieder-Rudelsdorf, (zastępcą
Xięcia Adolfa Hohenlohe Ingelfingen; dla prowincyi Sa-
skiej, Marszałek Sejmu prowincyjnalnego Hr. Zech-Bar-
kersrode; dla prowincyi Poznańskiej, Jeneralny Dyrektor
Tow. Kred. Ziem Brodowski; dla Westfalii, Radzca miej-
ski Olfers; dla prowincyi Nadreńskiej, Tajny
Radzca Handlowy Diergardt z Viersen.

— Dnia 15 b. m. zakończył tu życie, Jenerał-Feld-
marszałek Boyen, były Minister wojny, w wieku lat 77.
Zawód wojskowy rozpoczął w 13 roku życia, i miał udział
we wszystkich wojnach od roku 1794.

F R A N C Y J A.

Paryż, 18 lutego.

Onegdaj, wieczorem, Ich Królewskie Mości przy-
jmowali w Tuileryach Xięcia Syrakuzy, Posłów: Angiel-
skiego i Duńskiego, oraz inne znakomite osoby. Na gieł-
dzie mówiono, że Hrabia Molé został wezwany do pałacu,
aby stanął na czele nowego ministerstwa; jednakże miał
położyć takie warunki, na które Król przystać nie mógł.

— Xiąże Joinville z małżonką i dziećmi przybył dnia
9-go b. m. do Algieru. W przystani przyjmował go Xiąże
Aumale, z małżonką, a w miejscu wylądowania zgroma-
dzone były wszelkie władze rządowe.

— Izba Parów zajmowała się dziś na początku posiedze-
nia petycyami; poczem przystąpiła do rozbioru projektu,
tyczącego się pracy dzieci w zakładach fabrycznych.

— Na dzisiejszem posiedzeniu Izby Deputowanych,
roztrząsano projekt do prawa, tyczący się rachunków z 1845
r. Przebieżono budżet ministerstwa wojny, i zajęto się
następnie budżetem marynarki. Wszystkie atoli umysły
zajęte są uczta.

— Wiadomo już, że P. Emile de Girardin złożył Izbie
swą dymissyą, jako Deputowany. Teraz dzienniki ogła-

къ президенту палаты слѣдующее письмо: „Г. Президентъ! Между произвольнымъ большинствомъ и остальными членами, противорѣчающими самимъ себѣ, нѣтъ мѣста для того, который не можетъ представить себѣ правительственной власти безъ начинаній и успѣховъ, и оппозиціи безъ силы и логики. Подаю по этому мое увольнение, и обожду общихъ выборовъ. Имѣю честь быть, и проч., Э. де Жирарденъ.“

— Депутаты оппозиціонной партіи постановили отправить своимъ избирателямъ записки, въ коихъ изложить имъ свои дѣйствія и мнѣнія.

— Графъ Аппони вручилъ вчера г-ну Гизо ноту австрійскаго правительства относительно дѣла королевства Обѣихъ Сицилій.

— Паровой фрегатъ *Descartes* на которомъ отправилъ изъ Тулона вновь назначенный въ Неаполь французскій посланникъ баронъ Вюсберъ, получилъ предписаніе присоединиться къ другимъ французскимъ судамъ, находящимся близъ береговъ обѣихъ Сицилій.

— Одинъ изъ чиновниковъ министерства иностранныхъ дѣлъ отплылъ, съ особыми порученіями правительства, въ Мессину въ Сицилію.

— Изъ Сентъ-Омера пишутъ, что близъ сего города устроенъ будетъ лагерь на 6.000 чел. Изъ Алжира возвратится во Францію значительное число артиллерій.

— 7-го числа с. м. Судъ парижской исправительной полиціи издалъ приговоръ по дѣлу Г. Варнери, обвинявшаго б. военнаго министра Г. Сентъ-Ионъ де-Моллина и чиновниковъ его вѣдомства въ разныхъ злоупотребленіяхъ по управленію. Обвинитель отказался было отъ своего дѣла, но обвиненные требовали приговора. Судъ приговорилъ, Г. Варнери, къ ложное обвиненіе, къ заточенію на одинъ годъ, къ уплатѣ 1,000 фр. денежной пени, и—по 1,000 фр. вознагражденія каждому изъ обвиненныхъ чиновниковъ.

— Французскій флотъ, на основаніи военныхъ постановленій, захватилъ три англійскіе корабли, несогласавшіеся признать блокаду Буэнос-Айреса Британскій адмиралъ жаловался на это своему правительству, и дѣло о томъ производится въ Лондонѣ.

— Г. Сабатье, отправленный съ депешами правительства въ Александрію, везетъ также письмо отъ Абд-эль-Кадера къ Мегмеду-Али. Эмиръ проситъ у него позволенія жить въ Египтѣ, обѣщая безусловно покориться власти Вице-Короля.

— Въ замкѣ Ламальгъ, съ 5 на 6-е с. м., скончался Ага изъ свиты Абд-эль-Кадера. Онъ лишился жизни отъ неосторожности; Ага оставилъ въ своей комнатѣ на ночь жаровню, которую обыкновенно употреблялъ для закуриванія трубки. Тѣло его погребено на еврейскомъ кладбищѣ.

— Въ Алжирѣ поговариваютъ, что одна молодая Француженка хорошей фамилии намѣрена выйти замужъ за известнаго начальника Арабовъ Си-Ахмеда-Бенъ-Могамеда эль-Мокрани, въ Константинопольской провинціи, въ халифатѣ Меджана.

19 Февраля.

Чѣмъ ближе подходитъ день, въ который долженъ быть данъ обѣдъ оппозиціи, тѣмъ расположеніе умовъ становится напряженнѣе. Правда, оппозиціонные депутаты употребляютъ все усилія, чтобы удержать демонстрацію въ законныхъ предѣлахъ; но все, кто находится въ короткихъ сношеніяхъ съ низшими классами, единогласно утверждаютъ, что въ этихъ классахъ, возбуждаемыхъ тайными агентами клубовъ, господствуетъ необыкновенное раздраженіе умовъ. Между-тѣмъ, Одильонъ Барро и его друзья, повиному, окончательнo условились насчетъ распределенія ролей въ зрѣлищѣ къ которому они готовятся. Относительно образа дѣйствій, какому въ этомъ случаѣ намѣрены слѣдовать мѣстные начальства, слышно, что одинъ изъ полицейскихъ комиссаровъ дастъ знать оппозиціоннымъ депутатамъ, собраннымъ въ гостиницѣ Маритонъ, до отправленія ихъ въ путь, о намѣреніи правительства запретить пиршество, и сообщить имъ инструкціи, какія онъ получилъ по этому предмету. Тогда, Г. Одильонъ Барро станетъ оспаривать законность требованій правительства и доказывать право гражданъ на сопротивление противозаконнымъ мѣрамъ. Депутаты и другіе подписчики отправятся въ путь, и національные гвардейцы, въ мундирахъ, построятся по обѣимъ сторонамъ дороги. Когда все прибудутъ на мѣсто обѣда, опять явится полицейскій комиссаръ, который, въ силу закона 1790 года, пригласитъ собраніе разойтись. Коммиссары обѣда не примутъ этого вызова; тутъ же объя-

шавъ *l'as*, который при тѣхъ обстоятельствахъ написалъ до Презеса Избы: „P. Презесіе! Между самовольною większością i pozostałymi członkami, wpadającymi w sprzeczność z samymi sobą, niema miejsca dla tego, który nie może wyobrazić sobie władzy rządowej bez inicjatywy i postępu, ani opozycji bez mocy i logiki. Dla tego podaję prośbę o uwolnienie i czekać będę powszechnych wyborów. Mam zaszczyt być, i t. d. E. de Girardin.“

— Всѣ депутаты оппозиціи постановили прислать своимъ выборцамъ меморіалы, въ которыхъ выложатъ имъ свое мнѣніе и поступованіе.

— Графъ Аппони зложилъ вчерашъ P. Guizot ноту рządu австрійскаго, względem interesów królestwa Obojga Sycylii.

— Парова фрегата *Descartes*, na którą wsiadł w Tulonie Baron Bussières, nowy Poseł francuzki przy dworze Neapolitańskim, otrzymała rozkaz pozostać przy brzegach Królestwa Obojga Sycylii, wraz z innymi, znajdującymi się tam już statkami francuzkimi.

— Pewien urzędnik ministerstwa spraw zagranicznych, odpłynął ze szczególnymi zleceniami rządu do Messyny, na wyspie Sycylii.

— Donoszą z St Omer, że pod tém miastem założony będzie obóz na 6 000 ludzi. Z Algieru wraca do Francyi znaczny oddział artylleryi.

— Dnia 7 b. m., sąd policyi poprawczej Paryzkiej, wydał wyrok w sprawie P. Warnery, który zaniósł oskarżenie na byłego Ministra wojny, P. St. Jones de Molines, i urzędników jego wydziału, o rozmaite bezprawia w zarządzie. Oskarżyciel chciał się zrzec swego oskarżenia, ale oskarżeni domagali się wyroku. Sąd skazał P. Warnery za potwarzę obwinienią na rok więzienia, 1,000 fr. winy pieniężnej i na zapłacenie 1,000 fr. wynagrodzenia każdemu z objętych jego skargą urzędników.

— Flota francuzka, opierając się na prawie wojennem, zabrała trzy okręty Angielskie, które nie chciały uznać blokady Buenos-Ayres. Admirał Angielski zaniósł o to skargę do swego rządu; rzecz ta toczy się teraz w sądzie Londyńskim.

— P. Sabatier, wysłany z depeszami rządowemi do Alexandryi, zabiera także list Abd-el-Kadera do Mehmeda-Alego. Emir prosi w tym liście o pozwolenie przebywania w kraju Egipskim, oświadczając, iż się zupełnie podda władzy Wice-Króla.

— W nocy z d. 5 na 6-ty, umarł w zamku Lamalgue, Aga, należący do orszaku Abd-el-Kadera. Śmierć jego nastąpiła z nieostrożności; zostawił bowiem na noc w swoim pokoju fajerkę z węglami, której używał do zapalania fajki. Zwłoki jego pochowano na cmentarzu żydowskim.

— W Algierze mówią teraz wiele o związku małżeńskim, który ma zawrzeć młoda, dobrej familii francuzka, z jednym z najgłośniejszych naczelników w prowincyi Konstantynie, Si Achmed Ben Mohammed el Mokrani, w kalifacie Medszana.

Dnia 19 lutego.

Im bardziej się zbliża dzień przeznaczony na ucztę opozycyjną, tém większe jest nateżenie umysłów. Prawda, że deputowani opozycyjni używają wszystkich sposobów, aby zamierzoną demonstracją utrzymać w granicach prawności; ale wszyscy ci, którzy są w bliższych stosunkach z niższymi klassami, jednomyślnie twierdzą, że w tych klassach, wzburzonych przez tajnych agentów klubów, panuje niezwykle rozjątrzenie. Tymczasem Odillon-Barrot i jego przyjaciele, ostatecznie, jak się zdaje, umówili się względem rozdania ról w widowisku, do którego się gotują. Co się tyczy sposobu dziania, jakiego w tym razie trzymać się zamierza władza miejscowa, slychać, że jeden z policyjnych kommissarzy zawiadomi opozycyjnych deputowanych, którzy przed udaniem się na ucztę zgromadzą się w oberży *Mariton*, iż zamiarem rządu jest zabronić uczty, i okaże im przytém instrukcyę, jakіe sam będzie miał sobie w tѣj mierze udzielone. Natowczas P. Odillon-Barrot zacznie zaprzeczać prawności żądań rządowych, i dowodzić, że obywatele mają prawo opierać się nielegalnym środkiem. Późem, Deputowani i inni zaproszeni goście udadzą się na miejsce uczty, a gwardziści narodowi w mundurach, staną szeregiem po obu stronach drogi. Skoro wszyscy przybędą na miejsce uczty, znowu się okaże Kommissarz policyjny, który na mocy prawa z roku 1790, wezwie zgromadzenie, ażeby się rozeszło. Kommissarze uczty nie usłuchają tego wezwania, ale oświadczą zarazem, że przyjmują odpowiedzialność za opór, i wymienią Kommissarzowi policyi każdy swoje imię, nazwisko i miejsce pobytu. Kommissarz policyi zaciągnie

ийтъ, что они берутъ на себя ответственность за сопротивление, и сообщать полицейскому комиссару свои имена, фамилии, званіе и мѣсто жительства. Полицейскій комиссаръ внесетъ все это въ протоколъ и передастъ протоколъ государственному прокурору, который немедленно приметъ свои мѣры. Комиссія объѣзда, состоитъ изъ пяти депутатовъ (Одильона Барро, Гарнье Пажеса, Дювержье де-Горанна, Гавье и Аббатучи), главныхъ редакторовъ газетъ *Constitutionnel*, *Siècle* и *National* и Г. Паньера и Лабелони. До выхода изъ залы, Г. Одильонъ Барро произнесетъ по-крайней мѣрѣ одну рѣчь, чтобы подтвердить присвоенное оппозиціею право самымъ дѣломъ, и только тогда собраніе разоидется спокойно и въ порядкѣ. Будетъ предложено всего одинъ тостъ, который провозгласитъ и развить поручено г-ну Одильону Барро, какъ человеку, съ наибольшою энергіею протестовавшему въ палатѣ противъ объявленія министра внутреннихъ дѣлъ. Содержаніемъ этого тоста должно быть слѣдующее: „Реформа выборовъ—цѣль; священное право собраній—средство.“ Офицеры и рядовые національной гвардіи стануть сопровождать президента, вице-президентовъ и комиссаровъ на мѣсто объѣзда хотя въ мундирахъ, но безъ оружія. Орлеанъ, Блуа, Туръ, Руанъ, Гавръ, Амьенъ, Сентъ-Кентевъ, Аррасъ, Дуэ, Лилль, Валансьенъ и многіе изъ городовъ, лежащихъ около Парижа, приняли сторону оппозиціи и прислали адреса въ комиссію объѣзда. Въ газ. *le National* увѣряютъ даже, будто-бы граждане этихъ городовъ намѣрены присутствовать при парижскомъ объѣздѣ. „Итакъ“, говоритъ сегодня *Journal des Débats*, мало того, что парижское народонаселеніе можетъ доставить пищу безпокойствамъ: сзываютъ еще народонаселенія окрестныхъ городовъ, на пространствахъ столье около Парижа, и называютъ это мирнымъ собраніемъ, мирною агитаціею! Вы вступайте на пагубную стезю. Что бы ни случилось, порядокъ будетъ поддержанъ: мы въ этомъ твердо убѣждены; но не вамъ будетъ обзавана этимъ Франція! Вы сдѣлали все, чтобы повергнуть ее въ анархію.“ Газета *la Reforme* сообщаетъ слѣдующія свѣдѣнія о приговорахъ правительства: „Во всѣхъ казармахъ линейныхъ войскъ и муниципальной гвардіи заготовлено по 50-ти патроновъ на каждого человека. Венсенскія пушки выставлены на валы и бастіоны форта, у всѣхъ оружейниковъ произведены строгіе обыски, въ караульняхъ и на укрѣпленныхъ постахъ въ городѣ открыты амбразуры. У герцога Немурскаго происходило собраніе всѣхъ генераловъ. Герцогъ Монпансье, въ качествѣ главнокомандующаго артиллеріею, утвердилъ свое пребываніе въ венсенскомъ фортѣ. Королевское повелѣніе, назначающее маршала Бюжо военнымъ министромъ, уже подписано; въ случаѣ безпокойствъ, оно будетъ обнародовано, и маршалъ приметъ начальство надъ войсками. Всѣ караулы въ Парижѣ удвоены, и во всѣхъ казармахъ генералы дѣлаютъ смотръ войскамъ.“ Г. Занджакоми, совѣтникъ парижскаго королевскаго суда, имѣлъ на дняхъ многія конференціи съ г-ми Гизо, Дюшателемъ и Геберомъ. Это обстоятельство нѣсколько подтвердило слухъ, что префектъ полиціи, Г. Делессеръ, въ слѣдствіе затруднительнаго положенія дѣлъ, выходитъ въ отставку, и что преемникомъ его назначается Г. Занджакоми.

Настоящее положеніе партій во Франціи почти никогда не имѣло подобнаго себѣ. Между всѣми господствуетъ нерасположеніе, безпокойство, несогласіе, неудовольствіе; кажется, будто бы какая-то тяжесть гнететъ ихъ умы и препятствуетъ свободному дыханію. Прискорбно видѣть, что люди, принадлежавшіе къ числу усерднѣйшихъ защитниковъ порядка, нынѣ дозволили привести себя на ложный путь, по которому слѣдуетъ лѣвая сторона. Сюда принадлежитъ значительнѣйшая часть лѣваго центра съ малыми исключеніями. Равномѣрно и въ консервативной партіи обнаружилось разногласіе, но она имѣетъ на своей сторонѣ преимущество, доставляющее ей перевѣсъ, именно то, что она согласна между собою въ отношеніи основныхъ идей, которыми руководствуется и которыя рѣшилась поддерживать и защищать; въ этомъ то собственно и заключается убѣжденіе, что дѣло порядка выйдетъ изъ сего новаго перелома побѣдоносно и съ вѣдущею еще силою. Нынешнее состояніе можно уподобить вавилонскому ополотворенію: здѣсь другъ друга не понимаютъ, что это долго пробить не можетъ; въ томъ все увѣрены. Между двумя отрядами радикальной партіи вспыхнули также недумнѣя.

то все къ протоколѣ и вручы таковой протоколъ Генералному Прокуратору, который niezwłocznie przedsięwzięnie swe środki. Komitet ucztowy składa się zъ pięciu Deputowanych: (*Odillona-Barrot, Garnier-Pagés, Duvergier de Hauranne, Havier i Abbattucci*), głównych редакторовъ dzienników: *Constitutionnel, Siècle i National*, oraz zъ PP. *Pagnerre i Labelonie*. Przed wyjściemъ zъ sali, P. Odillon-Barrot będzie miałъ przynajmniej jedną mowę, aby potwierdzić czynemъ przypisywane sobie przezъ oppozycyą prawo, i wtenczas dopiero zgromadzenie rozejdzie się spokojnie i wъ porządku. Jeden tylko będzie wniesiony toast, który wniesić i rozwinąć polecono P. Odillonowi-Barrot, jako temu, który zъ największą energią protestowałъ wъ Izbie przeciwko oświadczeniu Ministra spraw wewnętrznych. Treścią tego toastu ma być: „Reforma wyborówъ—cel; święte prawo zgromadzeń—środek.“ Oficerowie i szeregowi zъ gwardyi narodowej towarzyszyć będą Prezesowi, Wice-Prezesowi i Komissarzom, na miejsce uczty, chociaż wъ mundurachъ, ale bezъ broni. Miasta Orleans, Blois, Tours, Rouen, Havre, Amiens, St. Quentin, Arras, Douai, Lille, Valenciennes, i wiele innychъ leżącychъ około Paryża, wzięły stronę oppozycyi i przysłały adressa do komitetu uczty. Wъ dzienniku *National* zapewniają nawet, jakoby obywatele tychъ miastъ mieli zamiarъ znajdować się osobiście na uczcie Paryżkiej. „Takъ więc—powiada dzisiaj *Jour. des Déb.*—nie dosyć, że ludność Paryżka może sama dostarczyć wъtku do zaburzeń: oppozycyа zъywa jeszcze ludność miastъ sąsiednichъ, wъ promieniu stu mil francuzkichъ od Paryża, i to nazywa spokojnemъ zgromadzeniem, spokojną agitacyą. Oppozycyа wstepuje na zgubną ścieżkę. Cokolwiek się przytrafi, porządekъ zostanie utrzymany: mocno o тѣмъ przekonani jesteśmy; ale nie oppozycyi winna to będzie Francyа; oppozycyа zrobiła co mogła, aby krajъ pogrążyć wъ bezrządzie.“ Dziennik *La Reforme* udziela następujące szczegóły o przygotowaniachъ ze strony rządu: „We wszystkichъ koszarachъ wojskъ liniowychъ i gwardyi municypalnejъ przygotowano po 50 ładunkówъ na każdego żołnierza. Działa twierdzy Vincennes są umieszczone na wałachъ i bastionachъ warowni; u wszystkichъ fabrykantówъ broni odbyły się ściśle poszukiwania; na odwachachъ i warownychъ stanowiskachъ wъ mieście otwierano wъ murachъ strzelnice. U Xięcia Nemoursъ odbyło się zgromadzenie wszystkichъ Jenerałówъ. Xiąże Montpensier, jako Głównodowodzący artylleryą, przeniósł się na mieszkanie do twierdzy Vincennes. Rozkazъ Królewski, mianujący Marszałka Eugeaudъ Ministremъ wojny, jest jużъ podpisany; wъ razie zaburzeń, rozkazъ ten zostanie ogłoszony i Marszałekъ obejmie dowództwo nadъ wojskiem. Wszystkie strażе wъ Paryżu są podwojone i we wszystkichъ koszarachъ Jenerałowie odbywają przeglądy wojska.“ P. Zangiaccomi, Radzca Paryżkiej Królewskiej sady, miałъ wъ tychъ dniachъ częste narady zъ PP. Guizot, Duchatel i Hebert. Okoliczność ta nadała niejaka pewność pogłosce, że Prefektъ полицyi, P. DelleSSERT, wъ skutekъ trudnego położenia rzeczy, opuszcza służbę, i że następcą jego ma być mianowany P. Zangiaccomi.

— Teraźniejszy stanъ stronniectwъ we Francyi nie miałъ prawie sobie równego. Pomiedzy wszystkimi panuje niechęć, niespokojność, niezgoda, niezadowolenie; zdaje się, jakъ gdyby jaki ciężarъ przygniatałъ wszystkichъ umysły i swobodnie oddychać nie pozwalałъ. Smutno jestъ widzieć, że ludzie, którzy dawniejъ należeli do najgorliwszychъ obrońcówъ porządku, terazъ dali się popchnąć na fałszywą drogę, którą postępuje Lewa Strona. Do liczby takichъ należy większa częśćъ Lewego Środka, zъ małemi wyjątkami. Również i wъ stronniectwie konserwacyjnemъ objawiła się wewnętrzna niezgoda; przecieżъ ma ono tę korzyść, zapewniającą mu przewagę, że przynajmniejъ zgadza się zъ sobą pod względemъ zasadniczychъ idei, które niemi kierują, a które utrzymać i bronić postanowiło. Wъ тѣмъ teżъ leży najlepsza rękojmia, że sprawa porządku wyjdzie zъ tego nowego przesilenia, którymъ jestъ zagrożona, zwyciężką i zъ powiększoną siłą. Teraźniejszy stanъ jestъ rzeczywiście więzją Babilońską; niktъ nie rozumie drugiego; a że takъ długo potrwąć nie może, to wszyscy czują. Pomiedzy dwoma oddzielnymi odcieniami radykalistówъ wybuchła jużъ także jawna niezgoda.

— Въ одной изъ газетъ сообщаютъ, что Тьеръ слиткомъ полчаса разговаривалъ вчера съ министромъ внутреннихъ дѣлъ, гр. Дюшателемъ. Въ *Union Monarchique* увѣряютъ, что Дюшатель объявилъ Тьеру, что третьяго дня всѣ министры хотѣли подать въ отставку, но Король остановилъ ихъ; что мбра эта повлекла бы за собою распушеніе палаты и образованіе большинства, которое теперешнихъ министровъ поставило бы въ обвинительное положеніе.

— Условія, предложенныя графомъ Моле, при порученіи ему образованія новаго министерства, кои однако были отвергнуты, заключались, какъ слышно, съ слѣдующемъ: 1) распушеніе палаты; 2) обнаруженіе программы, по которой новое министерство обязано представлять палатамъ проекты объ измѣненіи порядка выборовъ и преобразованіи парламента; 3) устраненіе всѣхъ членовъ нынѣшняго министерства отъ управленія дѣлами.

— Палата депутатовъ утвердила вчера, 230 голосами противъ 3, весь проектъ постановленія объ окончаніи отчетовъ за 1845 годъ.

— Сиракузскій герцогъ, бывший вчера снова на аудіенціи у Короля, все еще вынужденъ откладывать свой отъездъ, потому что неаполитанское посольство не хочетъ, безъ особаго королевскаго повелѣнія, выдать ему паспорта для проѣзда. Замѣтили, что отель, въ которомъ живетъ герцогъ, весьма часто посѣщаетъ генералъ Пеле и другіе неаполитанскіе и сицилійскіе выходцы.

— Въ Лионѣ и въ другихъ значительныхъ городахъ, такъ много скопилось денегъ, что даже старыя банкиры не запомнятъ такого случая.

А Н Г Л И Я.

Лондонъ, 17 Февраля.

Въ сегодняшнемъ засѣданіи нижней палаты, Г. Анстей предложилъ, чтобы палата образовалась въ комитетъ, для совѣщаній о биллѣ, коимъ отмѣняются ограниченія гражданскихъ правъ Католиковъ. Гр. Ло, сэръ Робертъ Инглисъ, Г. Гладстонъ и маркизъ Гранби возставали противъ проекта; однако же палата, 186 голосами противъ 154, постановила принять въ разсмотрѣніе означенный билль, по истеченіи трехъ недѣль.

— Въ приговорѣ, изданномъ Кинсбенчскимъ судомъ по дѣлу Герфордскаго епископа, двое судей объявили себя въ пользу и двое противъ правъ короны; но какъ предѣлательствующій объявилъ себя въ пользу короны, то голосъ его и составлялъ здѣсь рѣшеніе; нынѣ остается еще противникамъ подать аппеляцію въ верхнюю палату, но неизвѣстно, рѣшатся ли они на это.

— Слышно, что австрійскій посланникъ, графъ Дитрихштейнъ, 1 Марта оставитъ Лондонъ. Въ газ. *Sun* увѣряютъ, что онъ отозванъ, въ *Times* же утверждаютъ, что австрійскій посланникъ отправится въ Вѣну по семейнымъ дѣламъ.

— Третьяго дня происходило торжественное шествіе флотскихъ чиновъ. Въ часъ по полудни появились на Темзѣ два пароходные корабли и до 70 малыхъ судовъ, наполненныхъ матросами, которые вышли на берегъ при Трафальгарской площади а оттуда отправились въ министерство внутреннихъ дѣлъ, для подачи на имя Королевы прошенія, чтобы Е. В. не измѣнила устава о мореходствѣ.

— Въ Берлинѣ получено телеграфическое извѣстіе, что лордъ Джонъ Россель, въ рѣчи, произнесенной въ нижней палатѣ, показавъ казенную ведомку въ 3 милл. ф. ст., требовалъ продолжитъ вниманіе налога съ доходовъ еще на пять лѣтъ, съ тѣмъ, чтобы налогъ сей, въ первые два года увеличенъ былъ съ 3 на 5 процентовъ.

Ш В Е Й Ц А Р Я.

Въ газетѣ *Union Monarchique* пишутъ: „Основываясь на извѣстіи, сообщенномъ въ базельской и аугсбургской газетѣ, мы объявили, что швейцарскіе радикалы замышляютъ ввести въ Ломбардію, слѣдующею весною, корпусъ войскъ. Это извѣстіе, какъ бы ни казался безумнымъ такой планъ, подтверждается болѣе и болѣе. Корреспондентъ газетъ *la Presse* пишетъ, что, чрезъ нѣсколько дней, сеймъ будетъ разсматривать предложеніе объ учрежденіи въ Тессинскомъ Кантонѣ, на ломбардской границѣ, observa-

— Jeden z dzienników donosi, że P. Thiers rozmawiał wczoraj przeszło pół godziny z Hr. Duchatel, Ministrem spraw wewnętrznych. *Union Monarchique* zapewnia, że Hr. Duchatel oznajmił P. Thiersowi, iż całe ministerstwo chciało się onegdaj usunąć, ale Król oświadczył mu, iż taki krok pociągnąłby za sobą rozwiązanie Izby i utworzenie większości, któraby postawiła Ministrów terazniejszycy w stanie oskarżenia.

— Warunki, które Hrabia Molé podawał, na przypadek, gdyby mu poruczono utworzenie nowego gabinetu, a które jednak odrzucone zostały, miały być następujące: 1) Rozwiązanie Izby; 2) ogłoszenie programu, przez któryby nowy gabinet był obowiązany przedstawić Izbie projekt do prawa o reformie wyborów i reformie parlamentowej; 3) wyłączenie wszystkich członków terazniejszego gabinetu od nowego zarządu.

— Izba Deputowanych, przyjęła wczoraj cały projekt do prawa o ukończeniu rachunków z r. 1845, głosami 230 przeciwko 3.

— Xiążę Syrakuzy, który wczoraj wieczorem znowu przez Króla był przyjmowany, musi wciąż jeszcze odwłóczyć swój odjazd, z powodu, iż poselstwo Neapolitańskie nie chce mu, bez osobnego królewskiego rozkazu, wizować paszportu na powrót. Zwrócono uwagę, że hotel, w którym Xiążę mieszka, odwiedzany jest często przez Generała Pepe i innych Neapolitańskich i Sycylijskich wychodźców.

— W Lyonie, podobnie jak w innych wielkich miastach handlowych Francji, jest tak wielki napływ pieniędzy, jakiego nie pamiętają nawet najstarsi bankierowie.

А Н Г Л И Я.

Лондонъ, 17 лутега

На сегодняшнемъ посиденіи Избы Низшей, P. Антей внёсъ, абы Изба замѣнила се въ комитетъ для нарѣдженія се над билемъ, зншачымъ ограниченіе оывателскихъ правъ Католиковъ. Противъ билу ошвидѣзли се PP. Лавъ, Сиръ Робертъ Инглисъ, P. Гладстонъ и Маргрabia Гранби; Изба jednak постановила, większością 186 głosów przeciw 154, wziąć ten bil pod rozagę po upływie trzech tygodni.

— Sąd Ławnictwa Królowej (*Queensbench*), wydał wyrok w sprawie Biskupa Herefordskiego, w którym, większością 3 głosów przeciw 2, utrzymał prawa korony, względem mianowania Biskupów, przeciwko protestacyom Kapituły Herefordzkiej. Teraz pozostaje jeszcze przeciwnikom odwołać się do Izby Parów; ale nie wiadomo czy się na to odważą.

— Słychać, że Poseł austriacki, Hr. Dietrichstein, dnia 1 marca opuści Londyn. *Dz. Sun* twierdzi, że został odwołany. *Times* zaś utrzymuje, że tylko w interesach familijnych wyjechać musi do Wiednia.

— Onegdaj, odbył się uroczysty pochód żeglarzy. O godzinie 11-jej z południa ujrzano na Tamizie dwa okręty parowe i 70 mniejszych statków, napelnionych wystrójonymi majtkami, którzy wysiedli na placu Trafalgar, a ztamtąd udali się do ministerstwa spraw wewnętrznych, w celu złożenia prośby do Królowej, абы prawa nawigacyjne pozostawić raczyła w dotychczasowym stanie.

— Podług depezy telegraficznej, otrzymanej w Berlinie, Lord John Russell, w mowie swojej, mianej na posiedzeniu Izby Niższej, wykazał deficit w skarbie 3 miliony funt szt., i wniosł dalsze trwanie podatku od dochodów na lat jeszcze 5, w taki sposób, iżby podatek ten, w pierwszych dwóch latach, z 3 do 5 proc. był podwyższony.

Ш В А Й Ц А Р Я.

W dzienniku *Union Monarchique* piszą: „Opierając się na wiadomości, udzielonej w gazecie Bazylejskiej i Augsburgskiej, donosiliśmy przed niejakim czasem, że Szwajcarscy Radykaliści zamysłają wprowadzić do Lombardyi, następnę wiosny, oddział wojska. Wiadomość ta, jakkolwiek plan taki zdaje się być nierozsądnym, nabiera coraz więcej pewności. Korrespondent gazety *La Presse* pisze, że wkrótce Sejm będzie roztrząsał wniosek, względem urządzenia w Kantonie Tessyńskim, na granicy Lombardzkiej, korpusu obserwacyjnego z 6,000

ціоннаго корпусу изъ шести тысячъ человекъ. Предлогомъ къ этому собранію войскъ, совершенно бесполезному въ Швейцаріи, служить безпокойство, распространенное во владѣніяхъ союза сосредоточеніемъ австрійскихъ войскъ въ Италіи. Но г. Рилье-Констанъ былъ болѣе-откровененъ: распуская, нѣсколько недѣль тому, многіе баталіоны своей дивизіи, онъ пожелъ нужнымъ произнести къ солдатамъ рѣчь и, между прочимъ, сказалъ: „Кампанія была короткая и неважная; но къ слѣдующей веснѣ должно ожидать серьезныхъ непріятельскихъ дѣйствій! Слухъ, что эта весна увидитъ швейцарскій радикализмъ затѣвающимъ какое-нибудь сумасбродное предпріятіе, находитъ въ-ру даже въ офицерахъ союзныхъ войскъ. Многіе старшіе офицеры подали просьбу объ увольненіи, чтобъ дисциплина не принудила ихъ участвовать въ безумныхъ дѣйствіяхъ радикаловъ. Полковникъ Циглеръ, оправдывая свой выходъ въ отставку, писалъ къ сейму, что не можетъ дольше содѣйствовать стѣсненію свободы на выборахъ въ побѣжденныхъ кантонахъ и, ко вреду своего отечества, раздражать иностранцыя державы.“

И т а л і я, Римъ, 9 Февраля.

Вчера по распоряженію Папы произведены значительныя измѣненія во внутреннемъ управленіи церковной области. По желанію, изъявленному ему депутациею, составленною изъ почетнѣйшихъ лицъ, Пій IX рѣшилъ совершенно преобразовать министерство или государственную консулту, члены которой медлили принятіемъ дѣятельныхъ мѣръ къ вооруженію необходимаго числа войскъ. Сенаторъ Корсини, возвратившись отъ Папы, сообщилъ собравшемуся на площади дель-Пополо народу, что Папа объявилъ, что впредь будутъ опредѣляемы въ министерство свѣтскія лица, достойныя уваженія; что изъ Сардиніи приглашены пять офицеровъ, для предводительства войскомъ, и что съ Тосканою и Пиемонтомъ заключены наступательныя и оборонительныя договоры. Эти извѣстія произвели въ Римѣ необыкновенный восторгъ. До 12 000 человекъ провожали сенатора, по Корсо, за Тибръ, въ его палато. Проходя мимо Венеціанскаго дворца, въ которомъ помѣщается австрійское посольство, народъ въ одно мгновеніе прекратилъ шумное изъясненіе радости, во вниманіе къ тому, что супруга посланника нынѣ опасно больна. Молодой князь Гаэтано назначенъ, какъ говорятъ, министромъ полиціи, а сыну сенатора Корсини, Дону Мери Корсини, поручено другое министерство.

— Изъ Неаполя сообщаютъ, что лордъ Минто вручилъ 6 числа с. м., неаполитанскому Королю, вѣрительныя свои грамоты въ качествѣ Великобританскаго посла при дворѣ Его Величества.

Флоренція, 12 Февраля.

Въ Флорентинской газетѣ сообщаютъ, что англійскій посланникъ сообщилъ, 24 Января, сардинскому правительству копию ноты лорда Пальмерстона, послѣдовавшей на имя вѣнскаго кабинета, въ коей объявляетъ, что вооруженное вмѣшательство Австріи въ дѣла Тосканы, церковной области или королевства Обѣихъ Сицилій, Англія почла бы объявленіемъ войны ей самой.

— Въ Livorno 30 Января произошли нѣкоторыя смятенія потому поводу, что въ тамошней гавани бросилъ было якорь неаполитанскій пароходъ *Nettuno*, у коего на пути недостатка угля. Народъ узнавъ, что на этомъ пароходѣ находится б. министр неаполитанской полиціи, дель-Карретто, заставилъ начальство гавани отказать въ доставленіи угля, и пароходъ дѣйствительно долженъ былъ оставить эту негостеприимную гавань и отплыть на парусахъ. Но уже извѣстно, что дель-Карретто прибылъ въ Геную.

— Изъ Медиолана отъ 2 Февраля сообщаютъ, что Томасо и Манинъ, арестованные въ Венеціи, освобождены по полученію изъ Вѣны повелѣнію.

Неаполь, 4 Февраля.

Сегодня возвѣщаютъ въ газетахъ и въ разныхъ объявленіяхъ о новомъ послѣдствіи переменъ системы, радостнымъ какъ для Неаполитанцевъ, такъ и для многихъ живущихъ здѣсь иностранцевъ: пошлина на иностранныя газеты отменена, и теперь будутъ взимать только плату за пересылку по почтѣ, именно,

людѣ. За pretext до tego згромадження войскъ, zupełnie niepożytecznego dla Szwajcaryi, służy jakoby bojaźni, szerząca się w posiadłościach Związku, z powodu skupienia wojsk austriackich we Włoszech. Ale P. Rillier-Constans był daleko otwartzym. Rozpuszczając przed kilku tygodniami liczne bataliony swojej dywizyi, uważał za rzecz potrzebną przemówić do żołnierzy, i między innymi rzekł: „Wyprawa była krótka i nieważna; ale następującej wiosny należy oczekiwać ważniejszych działań nieprzyjacielskich!“ — Pogłoska, że ta wiosna [u]jrzy Szwajcarski radykalizm odważający się na jakieś szalone przedsięwzięcie, znajduje wiare nawet w oficerach wojsk Związkowych. Wielu starszych oficerów podała prośbę o uwolnienie, a to, iżby karność wojskowa nie zmusiła ich brać udziału w nierozsądnych czynnościach Radykalistów. Półkownik Ziegler, usprawiedliwiając podanie swojej dymissyi, pisał do Sejmu, że nie może dłużej dopomagać do ścieśnienia wolności wyborów w zwycięzonych kantonach, i na szkodę swojej ojczyzny rozjatrzać obce mocarstwa.“

W ł o s n y.

Rzym, 9 lutego.

Od wczoraj; z rozporządzenia Papieża nastąpiły znaczne zmiany w wewnętrznej urzędowaniu Państwa Kościelnego. W skutek życzenia wynurzonego mu przez deputację, składającą się z poważnych osób, Pius IX postanowił przekształcić całkiem Ministerjum, czyli Radę Państwa, której członkowie zwłoczyli przyjęcie czynnych środków dla uzbrojenia niezbędnej ilości wojska. Senator *Corsini*, wróciwszy od Ojca św., zawiadomił lud, zgromadzony na placu *d. l. Popolo*, iż Jego Świątobliwość oświadczył, że odtąd Ministrami mianowane będą świeckie osoby, godne zaufania; oraz, że on sam wezwał już z Sardynii pięciu oficerów, dla ćwiczenia i dowodzenia wojskiem, a z Toskanią i Piemontem zawarł zaczepne i odporne przymierza. Wiadomości te sprawiły w Rzymie zapal niezwyčajny. Około 12,000 ludzi towarzyszyli Senatorowi, przez Corso, aż za Tyber, do jego mieszkania. Przechodząc mimo pałacu Weneckiego, gdzie mieści się poselstwo Austriackie, lud w mgieniu oka wstrzymał głośnie okrzyki, a to na ostrzeżenie jednego z przywódców, że małżonka Posła jest teraz niebezpiecznie chorą. Młody Xiąże Gaetano mianowany był ma, jak mówią, Ministrem Policyi, a zaś synowi Senatora *Corsini*, Don Meri *Corsini*, poruczone być ma inne ministerstwo.

— Z Neapolu donoszą, że Lord Minto złożył, d. 6, Królowi Neapolitańskiemu listy wierzytelne, jako Poseł Wielkiej Brytanii przy dworze jego.

Florencya, 12 lutego.

Gazeta Florencka donosi, że Poseł angielski udzielił 24 stycznia rządowi Sardynskiemu kopię noty Lorda Palmerstona do gabinetu Wiedeńskiego, w której oświadcza, iż wdanie się zbrojne Austrii w sprawę Toskani, Państwa Papieżkiego lub Królestwa Obojęd Sycylii, byłoby uważane przez Anglię jako wypowiedzenie wojny jej samej.

— W Livorno, d. 30 stycznia, zaszły niejakie zaburzenia, z powodu, iż do tamiecznego portu zawinął był statek parowy Neapolitański *Nettuno*, któremu w drodze zabrakło węgla. Lud, dowiedziawszy się, że na tym statku znajduje się były Minister Policyi i Neapolitańskiej, *Del Carretto*, zmusił zwierzchność portową do odmówienia węgla, i rzeczywiście *Nettuno* musiał wyjść za pomocą żagłów z tej niegospodinniej przystani. Wiadomo już atoli, że zawinął bez szwanku do Genui.

— Donoszą z Medyolanu, 2 lutego, że Tommaso i Manin, uwięzieni w Wenecyi, zostali uwolnieni za rozkazem nadeszłym z Wiednia.

Neapol, 4 lutego.

Dzisiejsze gazety i różne ogłoszenia donoszą o nowym skutku przemiany systematu rządu, który napełnił radością tak samych Neapolitańczyków, jako też i bawiących tu cudzoziemców. Cło od gazet zagranicznych zostało całkiem zniesione, i odtąd ma być tylko pobierana opłata za przesłanie poczty, po dwa grana (2 kopiejki sr.) od

по 2 гранн (двѣ коп. сер.) съ листа; прежняя поштина составляла до тридцати грани съ листа.

— Въ Австрійскомъ Наблюдателѣ пишутъ, что Король Неаполитанскій, по случаю распространения возстанія во всей Сициліи и требованія Сицилійцами восстановления уложенія 1812, пригласилъ французское и англійское правительства быть посредниками въ этомъ дѣлѣ. — Англійскій и французскій повѣренные въ дѣлахъ, лордъ Пепиръ и Г. Монтессю, тотчасъ послали курьеровъ съ этимъ извѣстіемъ къ своимъ правительствамъ.

По новѣйшимъ донесеніямъ, извѣстія эти подтверждаются; но рѣчь идетъ уже не объ уложенія 1812 года, а о совершенномъ отдѣленіи Сициліи отъ Неаполя. Лордъ Минто отправился въ Палермо, для переговоровъ. Генеральный комитетъ въ Палермѣ образовался во временное правительство всей Сициліи, подъ председательствомъ адмирала Руджіеро Сеттимо. Въ *Journal des Débats* напечатано, будто бы Папа предложилъ свое посредничество для восстановления мира между Неаполемъ и Сицилією.

— За исключеніемъ движеній ладзарони, въ Неаполѣ не происходило дальнѣйшихъ безпокойствъ. Всѣ стараются сохранить порядокъ; въ газетахъ приглашаютъ къ умѣренности. Во всѣхъ безпорядкахъ обвиняютъ министра полиціи Делькаррето. Онъ скрываетъ отъ Короля истинное положеніе страны, и представлялъ движеніе ничтожнымъ и безопаснымъ. Возстаніе въ Сициліи побудило его къ отчаянному средству. Онъ устроилъ контръ-революцію, и привлекъ на свою сторону ладзарони. Однако же, безпокойство въ столицѣ увеличивалось съ каждымъ часомъ, и должно было сообщить все Королю. Монархъ ужаснулся, и Делькаррето былъ высланъ изъ Неаполя.

— Въ прибавленіи къ Марсельской газетѣ *Nouvelles*, отъ 10 Февраля, сообщаютъ, что бывшій Неаполитанскій министръ полиціи, Дель-Карретто, прибылъ въ Марсель 9 числа вечеромъ, на Неаполитанскомъ пароходѣ *Neptun*. Извѣстіе о выходѣ его на берегъ въ Генуѣ было ложно. Бывшаго министра не могли высадить ни въ Livorno, ни въ Генуѣ, и пароходъ возвратился въ Гаэту для полученія новыхъ приказаній изъ Неаполи, откуда дали знать, чтобъ министра везли въ Марсель.

12 Февраля.

Вчера 11 Февраля изданъ въ Неаполѣ проектъ уложенія, подписанный Королемъ. Обнародованіе этого документа возбудило невыразимый восторгъ. Король, окруженный семействомъ, вышелъ на балконъ дворца и былъ растроганъ до слезъ выраженіемъ благодарности народа. Даже ладзарони составили депутацию отъ всѣхъ городскихъ частей, подъ предводительствомъ нѣкоего Микеля Вискузо, державшаго въ рукѣ королевское знамя. Послѣ того, Король выѣхалъ въ экипажѣ съ Королевою и братьями. Народъ хотѣлъ выпрячь лошадей, но Король воспротивился тому. Повсюду Король встрѣчало живѣйшее выраженіе восторга.

Испанія.

Мадридъ, 1 Февраля.

Не смотря на трауръ, положенный при дворѣ, по случаю кончины принцессы Аделаиды Орлеанской, на дняхъ, по желанію Королевы, былъ балъ въ замкѣ. Но чтобы слишкомъ сильно не нарушать этикета, Королева и ея родительница танцевали въ черныхъ траурныхъ платьяхъ. На балъ не былъ приглашенъ дипломатическій корпусъ, который выразилъ свое неудовольствіе къ пренебреженію траура. Еще сильнѣе возстаютъ въ прогрессистскихъ журналахъ на то, что не былъ приглашенъ Эспартеро.

— Герцогъ Витторіи, въ сопровожденіи полковника Вентуры Баркатегуи, въ мундирѣ полковника пѣхотнаго полка Сорія, былъ вчера во дворцѣ, съ тою цѣлію, чтобы откланяться Королевѣ, предъ отъѣздомъ своимъ въ Логронью, гдѣ, какъ говорятъ, онъ хотѣлъ быть алкадомъ.

— Слышно, что правительство намѣрено вскорѣ заключить договоръ съ Санъ-Фернандскимъ банкомъ.

— Въ здѣшней столицѣ распространилась болѣзнь, называемая гриппою. Четыре министра теперь страдаютъ ею, именно: герцогъ Валенси, герцогъ Сотомайоръ, Г. Бельтранъ де-Ли и Г. Сарториусъ. Съ нѣкотораго времени смертность такъ усилилась, что не было подобной даже во время холеры.

аркуша; упредию заѣ, само еѣ выносило окоѣо 13 гран од аркуша.

— Въ *Dostrzegacz Austriackim* пишутъ, że Król Neapolitański, z powodu rozszerzenia się powstania w całej Sycylii i domagania się Sycylijczyków o przywrócenie ustawy z roku 1812, wezwał rządy Francuzki i Angielski o wdanie się pośrednicze w tej mierze. Pełnomocnicy: angielski i francuzki, Lord Napier i P. Montesquion, natychmiast wysłali gońców z tą wiadomością do swoich Rządów.

Podług najnowszych doniesień, wiadomość ta potwierdza się całkiem; z tym dodatkiem, że rzecz już idzie nie o ustawę z roku 1812, ale o zupełne oddzielenie się Sycylii od Neapolu. Lord Minto udał się do Palermo dla układów. Jeneralny Komitet powstańczy w Palermo, przybrał tytuł tymczasowego rządu całej Sycylii, pod prezydencją Admirała *Ruggiero Sattimo*. W *Journal des Débats* donoszą, iż Papież ofiarował jakoby pośrednictwo swoje dla przywrócenia pokój między Neapolem a Sycylią.

— Wyjawszy poruszenia Lazzaronów, nie zaszły w Neapolu żadne niespokojności. Wszyscy starają się utrzymać porządek; dzienniki zachęcają do umiarkowania. O wszystkie nieporządki jakie zaszły, obwiniają byłego Ministra Policyi, *Del Carret*. On to ukrywał przed Królem prawdziwe położenie kraju, i wystawiał poruszenie jako nie nieznaczące i wcale nie niebezpieczne. Powstanie w Sycylii pobudziło go do użycia dziwnego środka. Urządził kontr-rewalucyę i przeciągnął na swoją stronę Lazzaronów. Tymczasem niespokojność w stolicy pomnażała się co godzina, i trzeba było nakoniec objawić wszystko Królowi. Król wzbrzydł się z przerażenia, i *Del Carreto* wysłany został z Neapolu.

— W dodatku do Marsylskiej gazety *Nouvelles*, z d. 10 lutego, donoszą, iż były Neapolitański Minister policyi, *Del Carret*, przybył do Marsylii d. 9 wieczorem, na Neapolitańskim parostatku *Neptun*. Wiadomość o wyładowaniu jego w Genui okazała się mylną; albowiem nie chciano go przyjąć ani w Livorno, ani w Genui, i parostatek musiał powrócić do Gaety (w królestwie Neapolitańskim), dla otrzymania nowych rozkazów z Neapolu, z kąd rozkazano nakoniec, aby go odwieść do Marsylii.

Dni 12 lutego.

Wczoraj ogłoszony został w Neapolu projekt ustawy, podpisany przez Króla. Ogłoszenie tego aktu wywołało zapal do nicopisania. Król otoczony rodziną, ukazał się na balkonie swego pałacu i był rozczulony do łez oznakami wdzięczności narodowej. Sami nawet Lazzaroni utworzyli deputacyę ze wszystkich części miasta, pod dowództwem jakiegoś *Michèle Viscuzo*, który niósł w ręku chorągiew Królewską. Następnie, Król wyjeżdżał w powozie z Królową i braćmi. Lud chciał wypręgać konie, ale Król nie zezwolił na to. Wszędy odbierał Monarcha najżywsze wynurzenia zapafu.

Hiszpania.

Madryt, 1 lutego.

Pomimo żałoby, którą dwór przywdział z powodu zgonu Xiężniczki Aelaidy Orleaus, był w tych dniach na żądanie Królowej bal w zamku. Aby jednak zbyt mocno etykiety nie naruszać, Królowa i jej matka tańczyły w czarnych żałobnych sukniach. Ciało Dyplomatyczne nie było na ten bal zaproszone i dało poznać swoje niezadowolnienie z tego zaniedbania. Mocniiej jeszcze dzienniki progressistowskie naganiają to Marszałkowi dworu, że *Espartero* nie otrzymał zaprosin.

— Xiążę Zwycięztwa, w mundurze Półkownika piechoty półku Soria, udał się wczoraj w towarzystwie Półkownika Ventura Barcategu do zamku, w celu pożegnania Królowej przed odjazdem do Logronio, gdzie jak mówią, chce być Alkadem.

— Mowią, że rząd zawrze niebawem układy z bankiem *San Fernando*.

— Grypa rozpościera się coraz więcj w tutejszej stolicy. Dzisiaj czterech Ministrow na nie choruje, to jest: Xiążę Walencyi, Xiążę Sotomayor, P. Beltran de Lys i P. Sartorius. Od kilku dni śmiertelnosc jest tak wielka, jakiej nawet w czasów cholery nie pamiętają.

НОВІЙШІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Парижъ, 21 Февраля.

Слухъ, будто бы всѣ министры подали Королю просьбу объ увольнении, ничѣмъ не подтвердилась. Въ послѣднемъ засѣданіи совѣта министровъ, какъ говорятъ, между Г-дами Гизо и Дюшателемъ произошла жаркій споръ, и часть кабинета, вопреки мнѣнію Г-на Гебера, положила не запрещать реформистскаго объѣда, а ограничиться принятіемъ обширныхъ мѣръ къ поддержанію спокойствія. По слухамъ, Карусельная Площадь, тюильрійскій садъ, улица Риволи и набережная будутъ заперты во Вторникъ для публики и превращены въ родъ бивуака. Всѣ казармы снабжены запасами оружія и военныхъ снарядовъ. Въ *Constitutionnel* пишутъ, что всѣ войска ближайшихъ окрестностей Парижа получили повелѣнія быть готовыми, такъ что, въ случаѣ надобности, отъ 60-ти до 80,000 человекъ будутъ весьма скоро доставлены по желѣзнымъ дорогамъ въ столицу.

— Изъ *Journal des Débats* „Сегодня, утромъ, коммиссія реформистскаго объѣда оппозиции обнародовала во многихъ журналахъ программу, изъ которой заимствуемъ главные мѣста. „Предвидя, что собраніе національное гвардейцевъ и гражданъ будетъ многочисленное, коммиссія почла нужнымъ сдѣлать распоряженія которыя удалили бы всякій поводъ къ замѣшательству; и затѣмъ полагаала, что мѣстомъ демонстраціи долженъ быть такой кварталъ столицы, гдѣ ширина улицъ и обширность площадей позволяютъ свободно собраться народонаселенію, (въ Елисейскихъ Поляхъ). Во главѣ шествія будутъ находиться старшіе офицеры національной гвардіи; непосредственно за приглашенными и подписчиками—рядъ младшихъ офицеровъ національной гвардіи; за нимъ національные гвардейцы, построены въ колонны, по номерамъ легионовъ; между третьою и четвертою колоннами воспитанники школъ, подъ предводительствомъ избраннаго ими комиссара; за ними прочіе національные гвардейцы изъ Парижа и окрестностей, въ томъ же порядкѣ. Шествіе двинется въ путь въ половинѣ двѣнадцатаго съ площади церкви Св. Магдалины, чрезъ Площадь-Согласія и Елисейскія-Поля, къ мѣсту объѣда. Коммиссія, будучи убѣждена, что демонстрація будетъ тѣмъ дѣйствительнѣе, чѣмъ болѣе сохранится при ней тишина, приглашаетъ гражданъ не произносить ни какихъ восклицаній и не имѣть при себѣ ни знаменъ ни вышнихъ знаковъ; коммиссія приглашаетъ также національныхъ гвардейцевъ являться безъ оружія, потому-что здѣсь рѣчь идетъ о законной и мирной протестаціи, все могущество которой должно состоять въ многочисленности и твердомъ спокойствіи гражданъ.“ *Journal des Débats* помѣстивъ сію программу, отзывается къ его сочинителямъ: „Вы не желаете нарушать порядка. Вы отвѣчаете за себя; но можете ли отвѣчать за вашу свиту? Будете ли въ состояніи разсѣять толпу? Не-уже-ли вы не знаете, до какой степени фанатизмъ возмущилъ нравственные идеи въ-которыхъ изъ сектъ, образовавшихся въ нашемъ обществѣ? Посмотрите на въроломную радость партій! Какъ онѣ надѣются, что, въ этотъ разъ, вы не минуете ихъ рукъ, что онѣ поведутъ васъ дальше, чѣмъ вы хотите идти! Размыслите снова пока есть время, и не берите на себя тяжкой ответственности.“

Провизоры королевскихъ коллегій въ Парижѣ, получили предписаніе не позволять своимъ ученикамъ оставлять заведеніе въ продолженіе дня, назначеннаго для реформистскаго пира. Такое же повелѣніе военнаго министра получилъ начальникъ политехнической школы.

— Въ *Courrier Français* извѣщаютъ, что въ день пира всѣ лавки, общественныя заведенія и фабрики будутъ закрыты, такъ какъ всѣ сословія парижскаго народонаселенія хотятъ принять участіе въ сей манифестаціи, имѣющей качество истинно національное. Вечеромъ весь городъ имѣетъ быть иллюминированъ.“ — Не смотря на всѣ эти убѣжденія въ спокойствіи, общее безпокойство усиливается. Десять тысячъ лицъ оставили Парижъ! банкъ засыпанъ деньгами изъ хранилищъ частныхъ лицъ. Курсъ золота чрезвычайно возвысился.

НАЙНОВШЕ ВІАДОМОСІИ.

Парижъ, д. 21 лутега.

Поглоска, jakoby wszyscy Ministrowie podali się do dymissyi, niczém się dotąd nie potwierdza. Na ostatniem posiedzeniu Rady Ministrów, zajęć miały żywe spory między PP. Guizot i Duchatel, i większość gabinetu, wbrew zdaniu P. Hebert, postanowiła nie wzbraniać odbycia reformistowskiej uczty i poprzestać tylko na przedsięwzięcie szernych środków, w celu utrzymania porządku. Według krążących wieści, plac Karuzelu, ogród Tuilleryjski, ulica Rivoli i Nadbrzeżna, mają być jutro zamknięte dla publiczności i zamienione w pewien rodzaj biwaków. Wszystkie koszary zaopatrzone są w wielką ilość broni i amunicyi. W *Constitutionnel* piszą, że wszystkie wojska, stojące w okolicach Paryża, otrzymały rozkaz być w pogotowiu, tak, iż w razie potrzeby, 60 do 80 tysięcy wojska może w przeciągu kilku godzin przybyć żelaznymi drogami do Paryża.

— Z *Journal des Débats*: „Dzisiaj rano, Komitet opozycyjnej uczty reformistowskiej, ogłosił w wielu dziennikach program, z którego przytoczymy głównejsze miejsca.“ — „Przewidując, że zebranie gwardzistów narodowych i obywateli będzie liczne, Komitet uznał rzeczą potrzebną poczynić rozporządzenia, w celu usunięcia wszelkich powodów do zamieszania i nieporządku, i przeto postanowił, że miejscem demonstracyi ma być taki kwartał stolicy, gdzie szerokość ulic i obszerność placów, dozwoli najwygodniej zebrać się ludności. (Na Polach Elizejskich). Na czele szeregu będą postępowali wyżsi oficerowie gwardyi narodowej; tuż za zaproszonymi i należącymi do składki osobami, będą szli rzędem niżsi oficerowie tejże gwardyi; za nimi prześci gwardziści narodowi, nszykowani w kolumny, podług numerów legii; między trzecią a czwartą kolumną, uczniowie szkół, pod przewodnictwem wybranego przez nich Kommissarza; za nimi dalsi gwardziści z Paryża i okolic, w tymże porządku. Pochód processyjny rozpocznie się o godzinie pół do dwunastej, od placu przed kościołem S. Magdaleny, przez Plac de la Concorde i Polu Elizejskie, na miejsce uczty. Komitet będąc przeświadczone, że demonstracya będzie tém skuteczniejszą, im więcej się zachowa w granicach porządku; wzywa obywateli, aby nie wydawali żadnych okrzyków, ani też nie przybierali żadnych znamion lub znaków zewnętrznych. Komitet wzywa także gwardzistów narodowych, ażeby przybywali bez broni; albowiem rzecz tu idzie o prawną i spokojną protesacyę, której potęga powinna zależeć na licznym zebraniu i silnym utrzymaniu porządku.“ — *Journal des Débats* po umieszczeniu tego programatu, odzywa się do jego autorów: „Nie chcecie, jak mówicie, naruszać porządku. Odpowiadacie za siebie, ale czyżli możecie zaręczyć za swój orszak? Będziecież w stanie oprzeć się tłumowi? Ażaliż nie wiecie, do jakiego stopnia polityczny fanatyzm wykrzywił moralne wyobrażenia niektórych sekt, które się utworzyły w społeczeństwie naszym? Spójrzycie tylko na wiarołomną radość różnych stronnictw! Jak są pełne nadziei, że nie ujdziecie z ich ręki; że zmuszą was iść dalej, niż chcecie i zamierzacie. Rozmyślcie się, pki czas jeszcze, a nie bierzcie sami na siebie ciężkiej odpowiedzialności.“

Prowizorowie kollegij Królewskich w Paryżu, mający pensyonaryuszów, odebrali rozkaz nie dawania pozwoleń swym uczniom do wyjścia z zakładów w ciągu dnia, na który naznaczona jest uczta reformistowska. Takież rozkaz od Ministra wojny dany jest dowódczy szkoły politechnicznej.

— *Courrier Français* oznajmuje, że w dniu uczty wszystkie sklepy, zakłady publiczne i fabryki będą zamknięte, gdyż wszystkie klasy ludności Paryżkiej chcą wziąć udział w tej manifestacyi, mającej mieć charakter spokojny i prawdziwie narodowy. Wieczorem cały Paryż ma być iluminowany.“ — Mimo atoli tych wszystkich zapewnień spokojności, niespokojność ogólna wzrasta. Dziesięć tysięcy osób opuściło Paryż. Bank zasypywany jest pieniędzmi ze składów osób prywatnych. Kurs złota poszedł nieślychanie w górę.